

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi Z. L. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 23 maja 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

w sprawie z powództwa Powiatowego Urzędu Pracy w P.

przeciwko Z. L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2010 r.,

zażalenia Z. L. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lipca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

1. oddała zażalenie,

2. przyznaje adw. J. O. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 1 800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, podlegającą podwyższeniu o należny podatek od towarów i usług.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny – po ponownym rozpoznaniu sprawy – powtórnie odrzucił skargę Z. L. o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem wymienionego Sądu z dnia 23 maja 2007 r., sygn. akt I ACa (...), opartą na

podstawie przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c. (nieważność postępowania spowodowana brakiem zdolności sądowej i procesowej powoda) i orzekł w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej Z. L. z urzędu.

Sąd Apelacyjny podzielił zarzut Z. L., że powód – Powiatowy Urząd Pracy w P. nie ma zdolności sądowej i procesowej, ponieważ powiatowe urzędy pracy są jednostkami organizacyjnymi posiadającymi osobowość prawną powiatów. Uznał jednak, że skarga jest niedopuszczalna z powodu braku ogólnych przesłanek procesowych (art. 199 k.p.c.). Stwierdzony brak zdolności sądowej i procesowej powoda ma – zdaniem Sądu Apelacyjnego – charakter pierwotny i nieusuwalny, gdyż żadne działania nie mogą doprowadzić do nabycia przez Powiatowy Urząd Pracy w P. zdolności sądowej i procesowej. Ze względu na charakter tego braku skarga o wznowienie postępowania jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu a limie, albowiem zainicjowane nią postępowanie, podobnie jak każde postępowania sądowe, nie może się ono toczyć z udziałem podmiotu nieposiadającego zdolności sądowej i procesowej (art. 406 w związku z art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik Z. L. zarzucił naruszenie art. 401 pkt 2 k.p.c., art. 406 w związku z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 379 pkt 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie odrzucenia skargi i zasądzenie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy w zważył, co następuje:

Rozstrzygające znaczenie dla oceny zasadności zażalenia ma kwestionowana przez skarżącego przyjęta przez Sąd Apelacyjny możliwość wstępnego badania skargi o wznowienie postępowania w zakresie istnienia ogólnych przesłanek procesowych (art. 199 i art. 1099 w związku z art. 406 k.p.c.).

Kwestia nie jest jednolicie postrzegana w doktrynie, jednakże – jak trafnie stwierdził Sąd Apelacyjny – dominuje w niej stanowisko, że brak zdolności sądowej i procesowej stanowi nie tylko przewidzianą w art. 402 pkt. 2 k.p.c. podstawę wznowienia postępowania, ale podlega wstępnemu badaniu jako przesłanka dopuszczalności skargi o wznowienie. Za tym stanowiskiem opowiedział się także Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 3 grudnia 2008 r., V CSK 339/08 (OSNC-ZD 2009, nr 3, poz. 79). Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela ten kierunek orzecznictwa. To oznacza, że wniesiona przez skarżącego skarga o wznowienie postępowania – ze względu na pierwotny i nieusuwalny brak zdolności sądowej i

procesowej Powiatowego Urzędu Pracy w P. – podlegała odrzuceniu a limie. W konsekwencji podniesione w zażaleniu skarżącego zarzuty nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym jest oparte na § 19 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).